

Pripadnici srpskih snaga snabdevali oruzjem Oslobodilacku Vojsku Kosova

Author: [IWPR](#)
[ICTY](#)

Dan 36

U toku unakrsnog ispitivanja "92bis" svedoka, Milosevic je bio suocen sa informacijom da je Oslobodilacka Vojska Kosova (OVK) kupila oko 80 procenata svog oruzja od srpskih vojnika i policajaca.

Odgovarajuci na Milosevicevo pitanje o tome kojim je oruzjem raspolagao, Mehmet Aliu, clan staba OVK-a i prvi pripadnik OVK koji je svedocio pred ovim sudom, je rekao: "Imali smo lako oruzje. Veliki deo smo nabavili od vase policije i vojske." Kada je Milosevic insistirao na objasnjenju kako su ga to nabavili, Aliu je odgovorio: "Platili smo ga novcem."

Kao dodatno iznenadjenje, Aliu je pokazao telefaks od 20.03.1999., koji je primio od jednog Srbina od koga je kupovao oruzje. Milosevic je sam preveo dokument, na kome je bio spisak tipova i cena oruzja, koje je ukljucoivao mitraljeze, puske i municiju, i jedan 9 mm pistolj koji je Aliu dobio na poklon od trgovca. Milosevic je insistirao da svedok otkrije ime posiljaoca telefaks ili trgovca oruzjem s akojim je Aliu saradjivao, ali je ovaj odbio da odgovori na to pitanje "iz bezbednostnih razloga."

Zatim je nastala diskusija izmedju prijatelja suda, tuzioca i Milosevica o tome koliko su relevantna imena trgovaca oruzja. Prijatelji suda su predlozili da im se da tretman zasticenih svedoka. Sudije, medjutim, nisu bili skloni da prihvate da njihova imena imaju dokaznu vrednost, ili da postoje jaki razlozi da se svedoka privoli da otkrije identitete ljudi koji su ga opskrbljivali oruzjem, s obzirom na to da bi se time oni mozda, a pogotovo ako se jos nalaze u Srbiji, doveli u zivotnu opasnost.

Naglasavajuci da je ovo ozbiljno pitanje, Sudija Mej je objasnio zasto je Sud dosao do takvog zakljucka. Iako Sud ima mogucnost da zastiti svedoke i da ih obaveze da odgovore na pitanja koja su im na sudjenju postavljena, mora "prvo da se dokaze da su relevantne" informacije koje bi se tako dobile. U ovom slucaju, rekao je Sudija Mej, [informacije koje bi mogli da daju trgovci oruzjem] su "apsolutno irelevantne." Sud smatra da je u svedocnju gospodina Alia relevantno kako je oruzje nabavljeno, a ne ko ga je prodao. A i da su imena dobavljacka relevantna, Sud je smatrao da "opasnost [za te ljude] bi bila prevelika da se njihovi identiteti otkriju."

Milosevic se pobunio da je pocinjen zlicin, da su imena pocinilaca relevantna i da je Sud formiran da bi sudio za zlocine pocinjene na teritoriji bivse Jugoslavije. Sudija Robinson je objasnio da su u ovom sudjenju jedino relevantni oni zlocini na koje se optuznica odnosi.

Milosevica je dodatno iznervrao opis jednog dogadjaja iz rane 1999-e, kada su "Arkanovi ljudi" dovezli kamion oruzja na Kosovo. U toku dugog razgovora, oni su rekli da ih boli ----- i za Milosevica i za Rugovu, da Arkan ne voli Milosevica i da ce na kraju da ga zameni. Arkan je ubijen u atentatu u beogradskom hotelu posle rata.

Milosevica nije usrecio ni sledeci odgovor, koji je dobio kada je pitao svedoka o njegovoj ulozi u "obavestajnim operacijama." Aliu je posvedocio o radio-razgovoru koji su prisluskivali, u kome je sef lokalne srpske policije rekao vlastima u obliznjem selu da je stiglo naredjenje iz Beograda da treba sve stanovnike proterati u pravcu Pristine (sto se kasnije zaista dogodilo.) U odgovoru na pitanje prijatelja suda, Aliu je dodao da je prisluskivao jos jedan razgovor u kome je komandir rekao svom nadredjenom "voda [u sudu se nije jasno culo ime] jezera bice crvena od albanske krvi." Ovo ide u prilog tezi tuzilastva da su deportacije i etnicko ciscenje Kosova bili planski radjeni.

Location: [Balkans](#)
[Macedonia](#)
[Serbia](#)
[Kosovo](#)

Focus: [Coalition for International Justice \(CIJ\) Trial Reports Archive \(Bos-Hrv-Srp\)](#)

